

عنوان مقاله:

جنبه های غیر رئالیستی در روایت و شخصیت های نمایشنامه های اکبر رادی

محل انتشار:

همایش ملی تئاتر و ارتباط فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی عسکر علیزاده مقدم - استادیار، عضو هیات علمی و مدیر گروه رشته ی نمایش دانشکده هنر و معماری دانشگاه زابل، ایران

آیدا علیزاده مقدم - کارشناس ارشد ادبیات نمایشی تهران مرکز، ایران

خلاصه مقاله:

درام مدرن از ابتدای پیدایش، دنباله روهایی در آمریکا و اروپا داشته است که غالباً شالوده آثار خود را بر دستمایه های واقع گرایانه (ناتورالیسم) بنا می کردند. با ترجمه آثار ایبسن، استریندبرگ، چخوف، اونیل، میلر و تنسی ویلیامز به زبان فارسی، نمایشنامه نویسان ایرانی نیز با رویکرد به درام مدرن و سبک رئالیسم دست به آفرینش نمایشنامه زدند. از جمله نمایشنامه نویسان ایرانی که تحت تاثیر این جریان هنری قرار گرفت، اکبر رادی بود که نمایشنامه نویسی را از دهه ۱۳۴۰ خورشیدی آغاز و در آثار نخستین خود همچون نمایشنامه های «روزنه آبی» و «افول» کاملاً تحت تاثیر رئالیسم قرار داشت. اما در نمایشنامه «از پشت شیشه ها»، رادی مسیر دیگری را در قالب نمایشنامه نویسی در پیش گرفت. در این نمایش کاملاً آشکار است که رادی به زمینه های جدیدی از کنش های صحنه ای نزدیک شده است. اما نوآوری های این نمایشنامه در همه آثار دیگر رادی شمول نداشت. او فقط در برخی از نمایشنامه هایش از واقع گرایی فاصله گرفت. اگرچه غالباً اکبر رادی را به عنوان نویسنده ای واقع گرا می شناسند و ندرتاً جنبه های غیر رئالیستی آثار او مورد توجه واقع شده اند، اما آنچه که حائز اهمیت می باشد آن است که رادی چگونه در نوشتار آثارش ترکیب و تلفیق یگانه ای از واقعیت و ناواقعیت را در کنار هم می نشاند. همچنین در شخصیت پردازی غیر رئالیستی، رادی از چه شگردی برای دگرذیسی شخصیت بهره برده است. در این راستا این پژوهش می کوشد دقیقاً بر نمایشنامه هایی از اکبر رادی متمرکز شود که از رئالیسم محض دور هستند و جنبه های کاملی از روایت و یا شخصیت غیر رئالیستی را در رویدادها و بزنگاه های نمایشی خود به منصف ظهور می گذارد.

کلمات کلیدی:

اکبر رادی، رئالیسم، غیر رئالیسم، نشانه شناسی، شخصیت شناسی، زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1307756>

